

ترامادول، دوایی که خود درد شد

مصرف‌کنندگان ترامادول مانند سایر مواد مخدر با

روش سم‌زدایی در کوتاه‌مدت قابل درمان است، اما مهم‌ترین نکته در پیگیری مناسب و طولانی جهت جلوگیری از بازگشت به مصرف بوده، یعنی همان مصیبتی که امروزه در قالب بازگشت بیشتر درمان‌شدگان به چرخه مصرف مواد مشاهده می‌کنیم؛ طبق بسیاری از داده‌های پزشکی در میان داروهای مخدر، ترامادول شدیدترین میزان وابستگی روحی و روانی را داراست. به‌طوری‌که مصرف‌کنندگان آن بعد از مدت کوتاهی در قدرت ادراک، ذهن و گیرنده‌های عصبی دچار تغییرات شدیدی می‌شوند، زیرا مصرف هر دوز ترامادول برابر با مصرف چهار برابر آن مقدار هرویین و متفقاتش است.

کف بازار و جلوی چشم

اگرچه عرضه ترامادول به‌عنوان یکی از پُرعارضه‌ترین داروها بسیار محدود و کنترل‌شده است، اما باین‌حال آمار مصرف بالا و گسترده این داروی اعتیادآور نه‌فقط نگرانی‌های عمومی را برانگیخته، بلکه به‌مثابه زنگ هشداری بوده که دائماً در حال ناخته شدن در سطح جامعه است؛ تا آنجا که بر اساس نظر اعضای کمیته مستقل مبارزه با مواد مخدر مجمع تشخیص مصلحت نظام، تشدید مصرف ترامادول و قاچاق آن ضرورت افزایش مجازات را ایجاد کرد، بر اساس ماده پنج قانون مبارزه با مواد مخدر مجازات جدیدی نیز برای فروشندگان غیر مجاز این ماده وضع و اعمال خواهد شد. حالا وزارت بهداشت و نیروی انتظامی با اضافه شدن نام ترامادول در فهرست خود، موظف به برخورد با فروشندگان و متعاقباً مصرف‌کنندگان هستند.

به اعتقاد بسیاری از صاحب‌نظران حوزه سلامت و اجتماعی و همچنین قضایی، تمام موارد استفاده از این دارو انظر از ایجاد سوء مصرف دارو است و حتی برخی نیز صرانه بر این عقیده‌اند که اساساً ترامادول به‌هیچ‌وجه خاصیت ترک اعتیاد و یا تسهیل در این امر را ندارد. هرچند بر اساس قانون توزیع این دارو به‌صورت غیر مجاز و خارج از شبکه نظام توزیع دارو جرم محسوب شده و لازم است

سپهرغرب، گروه اجتماعی – عباس سریشی: در تعریف ساده هر نوع درگیر شدن و وابستگی به یک محرک که با وجود اثرات نامطلوبش، برای ذهن افراد خوشایند بوده و هربار تجربه آن رغبت درونی ایشان را به تکرارش بیشتر می‌کند، اعتیاد نام دارد؛ نکته مطلب اینجاست که برخلاف تصور عموم که همیشه مصرف انواع مخدرها را اعتیاد قلمداد می‌کنند، اما یکی از انواع بسیار نگران‌کننده آن در جهان امروز اعتیاد پنهان یا همان اعتیاد به مصرف خودسرانه برخی داروها است که نه کمتر، بلکه شاید در درجاتی به‌مراتب بیشتر احتمال وابستگی و اعتیاد را به دنبال دارند.

درواقع امروزه فرهنگ دست‌کاری دارو و استفاده خودسرانه از آن‌ها در جوامع نیز به‌نوعی اعتیاد محسوب می‌شود که علاوه بر عوارض خطرناک و برگشت‌ناپذیر جسمی و روانی، می‌تواند سرآغازی برای اعتیادهای سخت نیز تلقی شود؛ البته فرقی هم نمی‌کند که این دارو یک خواب‌آور و مسکن ساده باشد و یا انواع شبه‌مخدری آن. به اعتقاد بسیاری از صاحب‌نظران در مجموعه همه این داروها شاید «ترامادول» است که در ساختاری کاملاً متفاوت با بقیه قرار گرفته، زیرا این دارو به‌ظاهر ضعیف‌تر از مرفین و قوی‌تر از مسکن‌هایی نظیر پروفن و استامینوفن است و برای کاهش دردهای سرطانی، زایمان و ناراحتی‌های بعد از عمل جراحی به‌کار می‌رود؛ اما به دلیل اثرات خفیف در تسکین درد و خواص مخدری ضعیفی که دارد، اخیراً از آن به‌عنوان داروی ترک اعتیاد نیز استفاده می‌کنند.

ترامادول متعلق به گروه ترکیبات شبه مواد مخدری است که بر اساس آمارهای موجود امروزه جزء پرمصرف‌افین‌ها قرار دارد؛ مصرف بیش‌ازحد آن می‌تواند باعث وابستگی جسمی و روانی شود، درواقع ترامادول علائمی شبیه مخدر را ایجاد می‌کند که مصرف آن دارای روندی رو به رشد بوده و به‌عنوان تجربه اولیه و تفریحی مصرف مواد، در بیشتر موارد از اهمیت خاصی برخوردار است. به اذعان کارشناسان مصرف‌فولاتی‌مدت ترامادول به‌گونه‌ای بوده که ممکن است مانند دیگر مخدرهای مشهور مانند تریاک، هروئین، حشیش و غیره تبدیل به یک عادت شده و باعث شود تا افراد نسبت به این دارو وابستگی شدید پیدا کنند. درحالی‌که به گفته مسئولان و متولیان ترامادول صرفاً برای درمان سوء مصرف و مصرف معتادان تجویز و استفاده می‌شود، اما امروزه به‌عنوان یکی از پرمصرف‌ترین داروهایی است که استفاده خودسرانه از آن در بین جوانان رایج شده و عموماً نیز به دلیل شکل قرصی خود نتنها به‌وفور در جامعه یافت می‌شود، بلکه مصرف آن نیز اصلاً اعتیاد تلقی نمی‌شود.

کارشناسان با اشاره به اینکه ترامادول جزء اسلایم پرتولید کشور است، معتقدند هرچند طی اقدام اخیر تجویز این دارو که بسیار اعتیادآور و تشنّج‌زا بوده به‌عنوان مسکن توسع متخصصان کاهش یافته، اما درعین‌حال شاهد تجویز فزاینده و مصرف آن به‌صورت گسترده هستیم؛ این ماده مخدر اعتیادی‌سخت و پیچیده‌درد و به دلیل خاصیت نشئه‌آوری خود متأسفانه طی سال‌های اخیر مصرف آن در بین جوانان ایرانی رو به افزایش نهاده و بسیاری از افراد ناگاه و معتادان، دچار سوء مصرف این دارو و اعتیاد به آن شده‌اند. مصاف بر اینکه بسیاری از افراد وابسته به مصرف این دارو مانند نیز برای درمان و ترک باید بستری شوند که البته این روند درمانی نیز با عوارض بسیار دشوار و دردناکی همراه است.

یکی از واقعیات تلخ موضوع مذکور اینکه اگرچه

سپهرغرب، گروه اجتماعی: روانشناس سلامت و درمانگر کودک و نوجوان گفت: بسیاری از والدینی که در اینستاگرام و فضای مجازی عکس‌های کودکانشان را پخش می‌کنند، ممکن است از برخی مسائل آگاهی نداشته باشند؛ هنگامی که عموم این عکس را مشاهده کنند، روی آینده کودک تأثیر می‌گذارد. عکس از پوششک کردن، حمام کردن، شنا کردن در استخر و غیره، تصاویری خصوصی است و انتشار آن‌ها به هیچ‌وجه درست نیست.

ایمن روزها کافی است سری به یکی از شبکه‌های مجازی بزیند، از انبوه کسانی که با چند لباس و ژست ادعای مدل شدن را دارند، دهانتان باز می‌ماند. مدت‌هاست تب مدلینگ به کودکان رسیده است و بچه‌ها تبدیل به ابزاری برای کسب درآمد و گاهی فقرفروشی شده‌اند؛ کودکان معصومی که به جای حرکات کودکان، چیزهایی را تبلیغ می‌کنند که سختی یا دنیای پجگانه آن‌ها ندارد. جالب است بدانید که حتی قوانین بین‌الملل نیز ثبت چنین تصاویری از کودکان را ممنوع کرده، اما اینکه در ایران والدین با کدام مجوز به بهانه مدل هر عکسی را از کودکانشان می‌گیرند و در فضای مجازی منتشر می‌کنند، جای سؤال دارد.

دیدن عکس‌های این کودکان ذهن را بیشتر به سمت تصاویر خارج از عرف می‌برد. عکس‌های کودکان معصومی که با پوشش‌ها و ژست‌های غیر متعارف، حس خوبی را برنمی‌انگیزند؛ ژست‌ها یک پز معمول، مقول و مقبول نیست و با دنیای قشنگ کودکانه آن‌ها زمین تا آسمان فاصله دارد. این‌ها را می‌توانیم در مدرسه و مراکز مدلینگ درخصوص اینکه پزهای مذکور از کجا می‌آیند و فلسفه آن‌ها چیست، می‌گوییم: این حس‌ها برای بزرگ‌ترها و در فضا و فرهنگ بزرگ‌سالانی برای بعضی از آتلیه‌ها فکسر می‌کنند یا برهنه کردن و دادن ژست‌های خاص که اصلاً ربطی به کودک ندارد، می‌توانند عکس ناب بگیرند! این نه در اینجا، بلکه در هیچ کجای دنیا درست، مرسوم

وجود ندارد و بسیاری از افرادی که به این کار مشغول‌اند، غالباً چندبار دستگیر و تحویل دستگاه قضایی شده‌اند، اما متأسفانه بعد از پرداخت جریمه و یا حبس کوتاه‌مدت، آزاد و دوباره به کار خود مشغول می‌شوند! این یعنی رسماً یک جای کار ما لنگ می‌زند.

از غفلت امروز تا مصیبت فردا

امروزه دیگر کمتر کسی است که نداند اعتیاد به مواد مخدر یکی از مهم‌ترین مشکلات اجتماعی، اقتصادی، بهداشتی و حتی امنیتی ما بوده و موجب رکود اجتماعی در زمینه‌های مختلف و نیز بروز تهدیداتی جدی و رسمی برای جامعه و به‌خصوص نسل جوان شده است؛ با وجود پیشرفت‌های علمی و افزایش سطح آگاهی مردم، اما متأسفانه اعتیاد همچنان در حال گسترش بوده و هرساله افراد زیادی را به کام خود می‌کشد. البته فرقی هم نمی‌کند این اعتیاد در زمینه مصرف مخدرهایی مانند تریاک، هروئین، گل، حشیش و شیشه باشد و یا داروهایی مثل متادون و ترامادول و غیره، زیرا اعتیاد در همه صور خود یک آسیب و تهدید اجتماعی است که علاوه بر تهدید سلامت جسم و روان افراد، بر جنبه‌های اجتماعی و اقتصادی جامعه نیز اثرات زیان‌آور و غیر قابل جبرانی دارد. بدیهی است که هرگونه مماشات و اهمال در برخورد با این بلیه علاوه بر گسترش و تعمیق آن در طیف‌های مختلف، موجب تخریب بنیادهای فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی یک جامعه و درنهایت سوق دادن آن به ورطه بحران و سقوط خواهد شد.

ایمن یک واقعیت غیر قابل انکار است که آسیب‌های ناشی از این معضل علاوه بر بحث مبارزه قهری و برخوردای قضایی و انتظامی، است و برای جلوگیری از فروش لازم بود تا با فروشندگان این مواد نیز مانند دیگر مخدرها به شدت برخورد شود. البته هستند کسانی که معتقدند برخورد با این قسم ناهنجاری نیازمند یک کار جمعی از سوی تمام دستگاه‌های اجرایی است و تا زمانی که همه نهادها و سازمان‌های دخیل به یک تجمع و مفاهمه عمومی درخصوص شیوه مدیریت و برخورد با کاهش آسیب را طلب می‌کند و بدون شک این مهم نیز جزء در سایه همکاری‌های درون‌بخشی و برون‌بخشی مناسب نخواهد شد.

در بحث شیوع مصرف ترامادول نیز قطعاً انداختن توپ به زمین ساختار بهداشتی و دارویی و یا انتظامی دردی را دوا نکرده و فقط فرصتی را ایجاد می‌کند تا خُردفروشان و دست‌اندرکاران توزیع این مواد به‌راحتی در سایه خلأهای قانونی

موجود در بحث برخورد و مبارزه، به کار خود مشغول بوده و به ریش همه ما بختند.

شاید عمق این تساهل و بی‌توجهی را باید در این موضوع دید که بر اساس شواهد و آمارهای موجود در زمینه اعتیاد به مصرف مواد مخدر و به‌صورت ویژه ترامادول، افزایش روزافزون شمار معناتان و مبتلایان در کشور از یک‌سو و پابین آمدن میانگین سن اعتیاد و افزایش گرایش نوجوانان و جوانان به مصرف این مواد می‌رود تا مسئله را از یک معضل اجتماعی، به یک بحران ملی تبدیل کند که نیازمند توجه جدی و بررسی و شناخت علل، انگیزه‌ها، شرایط و عوامل فردی و اجتماعی سوء مصرف مواد در گروه‌های سنی مختلف و به‌خصوص جوان کشور است.

قدر مسلم با توجه به درک شرایط موجود لزوم پاسخگویی مسئولان و متولیان نظام سلامت و تأمین امنیت جامعه درخصوص نحوه و زمان ورود و برخورد با این بلیه شیوع اجتماعی یک مطالبه عمومی است که همه ما و به‌خصوص والدین منتظر پاسخ و حرکتی مؤثر و قاطع در قبال آنیم؛ تقریباً همه بر این عقیده‌متفق‌القول هستند که

از ترامادول، فقدان شفافیت در نوع مجازات و یا بی‌تأثیر بودن آن‌هاست؛ بنابراین در جایی که قانون بازدارندگی خودش را به هر دلیل از دست می‌دهد، قانون‌گذار به‌ناچار باید دوباره اقدام به بازنگری قوانین فعلی کند. گو اینکه به اعتقاد برخی هنوز قانون بازدارنده‌ای در رابطه با برخورد جدی با فروشندگان غیر قانونی ترامادول

که چون حجم وسیعی از این دارو به‌صورت قاچاق از خارج کشور وارد شده و به فروش می‌رسد، در دستور کار خود قرار دهند، اما باین‌حال امروزه یکی از تکراری‌ترین و درعین‌حال تأمل‌برانگیزترین صحنه‌های مشهود در میدان مرکزی شهر همدان و برخی خیابان‌های منتهی به آن، همین داستان تلخ فروش ترامادول است که متأسفانه روزبه‌روز واقعیتی که عنوان کردن آن شاید انظر برخی بی‌توجه به عیورم‌رور مردم و یا حتی وجود پلیس، در هر لحظه که مشتری یافت شود، دست به چیب کرده و یک مشت قرص را برای فروش رو می‌کنند. شفافتش است از در انکارش برآیند؛ اما لاجرم هشداری سیاه‌نمایی شرایط تلقی شده و یا حتی باعث شود برخی از در انکارش برآیند؛ اما لاجرم هشداری سیاه‌نمایی شرایط تلقی شده و یا حتی باعث شود برخی از در انکارش برآیند؛ اما لاجرم هشداری

است بر این مینا که اگر به‌زودی فکری برای مبارزه با توزیع غیر قانونی و وسیع این اعتیاد نوظهور در هر لحظه که مشتری یافت شود، دست به چیب کرده و یک مشت قرص را برای فروش رو می‌کنند. شفافتش است از در انکارش برآیند؛ اما لاجرم هشداری سیاه‌نمایی شرایط تلقی شده و یا حتی باعث شود برخی از در انکارش برآیند؛ اما لاجرم هشداری

اینگه ترامادول چگونه از شبکه توزیع رسمی خارج شده و به دست این افراد می‌رسد به جای خود، اما سؤال اینجاست که چرا با وجود ممنوعیت فروش و جرم‌نگاری این عمل، برخی بدون هیچ‌گونه نگرانی و ترسی از بگيروبندایی قانونی نه‌فقط آشکارا اقدام به فروش آن می‌کنند، بلکه مانند دوره‌گردها هرازچندگاه با صدایی البته نه‌چندان بلند، قرص قرص می‌گویند و برای خود مشتری جذب می‌کنند؟!

عده‌ای معتقدند بر نظام‌های پخش دارو در حوزه بهداشت و درمان باید نظارت جدی جهت در اختیار گذاشتن صحیح داروها در مراکز پخش شود و اگر نظارت بر پخش دارو به‌خوبی انجام شود، خودبه‌خود این معضل تا حدود بسیار زیادی خاتمه می‌یابد؛ باین‌حال گروهی دیگر نیز بر این عقیده‌اند که باید با بیان اینکه در مباحث فرهنگی نیز درخصوص پوشش تعاریف خاص وجود دارد، مطرح می‌کند: به‌عنوان مثال بچه در برابر پدر و مادرش بدون پوشش است و عکس می‌گیرد و به نظر عادی می‌آید، اما کافی است که یک غریبه وارد شود، بچه به هیچ‌وجه آنجا نمی‌ایستد و حالت شرم و حیا دارد؛ به همین دلیل پدر و مادریا بیشتر توجه کنند. در جامعه ما نگاه‌ها و فرهنگ‌های مختلف وجود دارد و برخی کودکان‌کاری و مشکلات روانی و اخلاقی دارند که مخاطب این عکس‌ها هستند! خانواده‌ها باید بدانند هر عکسی را نباید در فضای مجازی منتشر کنند، چراکه در تمام دنیا استفاده ابزاری از عکس برای افزایش دنبال‌کننده یا مسائل مادی عکس فرزندانشان را پخش می‌کنند و این امر رسماً استفاده از کودک است و در آینده می‌تواند عواقب بدی مانند خجالت‌زدگی کودک داشته باشد.

ایمن درمانگر کودک و نوجوان با بیان اینکه عکس‌ها و ژست‌های این‌چنینی عملاً سواستفاده جنسی از کودکان است چون به روح، روان

از کودکان منتشر می‌کنند، گفت: ما بارها تأکید کرده‌ایم که باید به بچه‌ها حریم خصوصی را یاد دهیم، اما وقتی خودمان به‌عنوان والدین حریم کودکانمان را رعایت نمی‌کنیم، چطور انتظار داریم دیگران حریم شخصی آنان را رعایت کنند.

وی افزود: بسیاری از والدینی که در اینستاگرام و فضای مجازی عکس‌های کودکانشان را پخش می‌کنند، ممکن است از برخی مسائل آگاهی نداشته باشند؛ هنگامی که عموم این عکس را مشاهده کنند، روی آینده کودک تأثیر می‌گذارد. عکس از پوششک کردن، حمام کردن، شنا کردن در استخر و غیره، تصاویری خصوصی است و انتشار آن‌ها به هیچ‌وجه درست نیست. برخی والدین برای افزایش دنبال‌کننده یا مسائل مادی عکس فرزندانشان را پخش می‌کنند و این امر رسماً استفاده از کودک است و در آینده می‌تواند عواقب بدی مانند خجالت‌زدگی کودک داشته باشد.

ایمن درمانگر کودک و نوجوان با بیان اینکه عکس‌ها و ژست‌های این‌چنینی عملاً سواستفاده جنسی از کودکان است چون به روح، روان

دنیای اسباب‌بازی‌ها را چقدر می‌شناسید

و در انتخاباتشان دقت می‌کنید؟

اصول بازی با اسباب‌بازی!

سپهرغرب، گروه اجتماعی: بررسی‌ها نشان داده والدین فقط در ۲۰ درصد موارد به شیوه‌ها و اصول تربیتی در خرید اسباب‌بازی برای فرزندشان توجه نشان می‌دهند. در ادامه پای صحبت‌های الهام آقایی، کارشناس ارشد سم‌شناسی دارویی در حوزه کودک و نوجوان و دبیر کارگروه بازی‌های فکری نمایشگاه دنیای اسباب‌بازی و سرگرمی (۱۰ تا ۱۳ مهرماه ۹۷ در مرکز نمایشگاه‌های کانسون فکری کودک و نوجوان) نشستیم تا از فوت و فن انتخاب اسباب‌بازی مناسب برای کودکان بیشتر بدانیم. اسباب‌بازی می‌تواند در بازی کودک نقش‌ی حائز اهمیت را ایفا کند. تعداد اسباب‌بازی‌ها یکی از عوامل مؤثر در بازی است. متعدد بودن اسباب‌بازی به‌صورت محرک عمل کرده و کودکان را به اکتشاف و بازی‌های ساختنایی و تحلیلی تشویق می‌کند؛ بعضی از اسباب‌بازی‌ها باعث می‌شوند کودک هنگام بازی با آن‌ها صحبت کند. اسباب‌بازی‌هایی مانند عروسک، خانه، مزرعه، حیوانات، ماشین و غیره کودکان را به بازی‌های تحلیلی سوق می‌دهند.

اسباب‌بازی‌هایی مانند سرسره، نردبان، دوچرخه و غیره کودکان را به بازی‌هایی تشویق می‌کنند که معمولاً باعث تمرین عضلات بزرگ می‌شود. اسباب‌بازی‌هایی که شکل کامل‌شده‌ای نداشته و کودک می‌تواند به دلخواه خود آن‌ها را شکل بدهد، تغییراتی در آن ایجاد کند و یا چیزی با آن بسازد، بیشتر مورد علاقه کودکان قرار می‌گیرد و باعث خلاقیت آن‌ها می‌شود.

اسباب‌بازی‌ها می‌توانند به‌عنوان یک عامل خارجی که طبق آن کودک اعمال خود را نظم می‌دهد، مؤثر واقع شوند. مثلاً وقتی کودک با طنان بازی می‌کند، وادار به انجام حرکات خاصی است که با ویژگی‌های طنان مطابقت دارد.

کودک‌انی که عاشق عروسک‌اند

عروسک یکی از اسباب‌بازی‌های مورد علاقه کودکان است. بسیاری از پژوهشگران بر این باورند که عروسک‌های پارچه‌ای به شکل حیوانات، که کودک آرامش می‌دهند؛ این فرضیه اگرچه هنوز اثبات نشده، اما دیده می‌شود که کودکان در غیاب مادر به در دست گرفتن این نوع عروسک‌ها و یا هر چیز آشنایی گرایش دارند.

عروسک بیشتر در بازی‌های تحلیلی مورد استفاده کودک قرار می‌گیرد و جایگزین یک کودک، بزرگسال و یا حتی کودکِی بزرگ‌تر می‌شود. بعضی از دختران با عروسک بازی نمی‌کنند و در مقابل بعضی از پسران به بازی با عروسک می‌پردازند؛ کودکان در سنین چهار تا ۱۲ سالگی با عروسک بازی می‌کنند.

راز و رمز انتخاب اسباب‌بازی

ایمنی اسباب‌بازی را نباید انظر دور داشت. اسباب‌بازی‌هایی که به دلیل شکستی بودن یا داشتن ناصافی‌هایی باعث مجروح شدن دست کودک شوند، همچنین اسباب‌بازی‌هایی که قطعات کوچک داشته باشند (یا قسمت‌هایی از آن کنده شوند) و ممکن باشد که کودک آن‌ها را به دهان بگذارد و بلعد، خطرناک هستند.

اسباب‌بازی همچنین باید با فرهنگ و ارزش‌های جامعه هماهنگی داشته باشد و تناسب اسباب‌بازی با سن کودک باید در انتخاب آن رعایت شود.

اسباب‌بازی تا یک‌سالگی

پس از تولد قبل از هرگونه تحرکی، قوه بینایی و برخی از مهارت‌های نوزاد تنظیم می‌شود. بنابراین او نیاز به اسباب‌بازی دارد که این دو وجه را تقویت کنند؛ نوزاد هنگام تولد دیدی کامل ندارد و به‌تدریج قوه بینایی‌اش تکمیل می‌شود، به همین دلیل برای شروع باید اشکال و اشیا گوناگون را در او نشان دهید تا توجه‌اش به سمت آن‌ها جلب شود؛ مثل اشکال رنگارنگ یا آینه‌های ایمن و نشکن.

در سنین چهار تا هفت ماهگی قوه بینایی نوزاد کامل‌تر می‌شود و حرکات بدنی او پیشرفت بیشتری می‌کند. اگر توبی را به سوی او بفرستید، خط سیر توپ را با چشمانش دنبال می‌کند. در این سن نوزادان تمایل زیادی به لمس اجسام نرم و اسباب‌بازی‌های پارچه‌ای و صدادار دارند. بنابراین استفاده از کتاب‌های پارچه‌ای و عروسک‌های نرم و صدادار را توصیه می‌کنیم.

در سنین هشت تا ۱۲ ماهگی می‌توان از اسباب‌بازی‌هایی که اندازه بزرگ‌تری دارند، استفاده کرد؛ البته اسباب‌بازی‌هایی که کودک با فشار دگمه‌های آن می‌تواند صداهای گوناگونی بشنود، برای این گروه سنی بسیار سرگرم‌کننده است؛ وسایل آشپزخانه، تلفن، اسباب‌بازی و عروسک‌هایی با لباس‌های متفاوت نیز خلاقیت کودکان را افزایش می‌دهند.

اسباب‌بازی برای ۳ سال نخست زندگی

بچه‌ها تا سه سالگی عاشق استفاده از وسایل خانه‌سازی هستند و تنوع این‌گونه اسباب‌بازی‌ها از لحاظ شکل، رنگ و سایز، برایشان بسیار جذاب است. از اسباب‌بازی‌های فکید دیگر برای این سنین ساه، ماشین، کامیون و مداد شمعی‌های ضخیم برای رنگ‌آمیزی اشاره کرد؛ وسایل آشپزی، تلفن، اسباب‌بازی و عروسک‌هایی با لباس‌های مختلف، ایده‌آل‌ترین انتخاب‌ها برای اسباب‌بازی‌های این سنین هستند.

اسباب‌بازی‌های ۳ تا ۵ ساله‌ها

تهیه توپ در سایزهای مختلف برای این سنین توصیه می‌شود. وسایل نقاشی را در اختیار آنان قرار دهید؛ به تنخ کشیدن مهره‌های چوبی یا پلاستیکی به ایجاد هماهنگی بین چشم‌ها و دست‌ها بسیار کمک می‌کند. در این سن دوست شدن با کودکان دیگر بسیار مهم است.